

พระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

พระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจัดตั้งวิธีและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๘ ประกอบกับมาตรา ๑๑ มาตรา ๓๑ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๖๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภามติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๕

(๒) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

(๓) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๑๘

(๔) พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๔

มีให้คำสละสิทธิ์ทางปฏิบัติราชการของตำแหน่งที่ ๑๗/๒๕๑๕ เมื่อวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๕ มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"ข้าราชการพลเรือน" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รับราชการโดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน

"ข้าราชการฝ่ายพลเรือน" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือน และข้าราชการอื่นในกระทรวง กรมฝ่ายพลเรือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้น

"กระทรวง" หมายความว่า สำนักนายกรัฐมนตรีและทบวง

"รัฐมนตรีเจ้าสังกัด" หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวง รัฐมนตรีว่าการทบวง และหมายความรวมถึงนายกรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาสำนักนายกรัฐมนตรี และนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวง

"ปลัดกระทรวง" หมายความว่า ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีและปลัดทบวง

"กรม" หมายความว่า ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม

"อธิบดี" หมายความว่า หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมหรือเทียบเท่ากรม

"ส่วนราชการ" หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และส่วนราชการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและมีฐานะไม่ต่ำกว่ากรม

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ลักษณะ ๑

คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "ก.พ." ประกอบด้วยนายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธาน ปลัดกระทรวงการคลัง ผู้ดำรงตำแหน่งจากงบประมาณ และสมาชิกคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ

(4) 3

การออกกฎ ก.พ. ตาม (๕) ในกรณีที่ไม่เห็นสมควรให้สำนักงาน ก.พ. หรือกระทรวงที่เกี่ยวข้อง
เพื่อประกอบการพิจารณาของ ก.พ. ด้วย

มาตรา ๕ ในกรณีที่ ก.พ. มีมติว่ากระทรวง กรม หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
ไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ หรือปฏิบัติการโดยขัดหรือแย้งกับแนวทางตามที่กำหนด
ในพระราชบัญญัติ ให้ ก.พ. แจ้งให้กระทรวง กรม หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติดังกล่าวดำเนินการแก้ไข
ออกเล็ก หรือดำเนินการดำเนินการดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดในกรณีที่ไม่เห็นสมควร
หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติดังกล่าวไม่ดำเนินการตามมติ ก.พ. ภายในเวลาที่กำหนดโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ถือว่า
ปัดกระทรวง ๖ อธิบดี หรือผู้มีหน้าที่ปฏิบัติดังกล่าวแล้วแต่กรณี กระทรวงใด

การดำเนินการทางวินัยตามวรรคหนึ่งและกรณีของโทษให้ยื่นอำนาจหน้าที่ของ ก.พ.
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติตามมติ ก.พ. ตามวรรคหนึ่งเป็นรัฐมนตรีเจ้าสังกัด ให้ ก.พ. รายงาน
นายกรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาสั่งการตามที่เห็นสมควรต่อไป

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ ก.พ. เห็นว่าการบริหารทรัพยากรบุคคลในเรื่องใดที่ข้าราชการ
ฝ่ายพลเรือนทุกประเภทหรือบางประเภทควรมีมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์เดียวกัน ให้ ก.พ. จัดให้มี
การประชุมเพื่อหารือร่วมกันระหว่าง ก.พ. ผู้แทน ก.พ. และผู้แทนองค์กรกลางบริหารงานบุคคล
ของข้าราชการฝ่ายพลเรือนประเภทต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อหาความตกลงหรือหลักเกณฑ์กลาง
การบริหารทรัพยากรบุคคลในเรื่องนั้นเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว
ให้ใช้บังคับมาตรฐานหรือหลักเกณฑ์กลางดังกล่าวไว้กับข้าราชการฝ่ายพลเรือนทุกประเภทหรือประเภทนั้น ๆ
แล้วแต่กรณี

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลของรัฐ
ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งด้วยโดยชอบ

มาตรา ๑๑ ให้นายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง
ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุม ก.พ. โดยชอบ โฉม เว้นแต่
กรณีตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง

มาตรา ๑๒ ก.พ. มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิสามัญ เว้นโดยข้อว่า "อ.ก.พ. วิสามัญ"
เพื่อทำภารกิจใด ๆ แทนได้

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้ง อ.ก.พ. วิสามัญ รวมตลอดทั้งวิธีการได้มา
วิธีการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๓ ให้นิยามสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เว้นโดยข้อว่า "สำนักงาน ก.พ."
โดยมีหลักการ ก.พ. เป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและบริหารราชการของสำนักงาน ก.พ. ขึ้นตรงต่อ
นายกรัฐมนตรี

สำนักงาน ก.พ. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินการด้านงานในหน้าที่ของ ก.พ. และ ก.พ. และดำเนินการ
ตามที่ ก.พ. หรือ ก.พ. มอบหมาย
- (๒) เสนอแนะและให้คำปรึกษาแก่กระทรวง กรม เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และแนวทาง
การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐ
- (๓) พัฒนา ส่งเสริม วิชาการ วิจัยเกี่ยวกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ ระบบ หลักเกณฑ์ วิธีการ
และมาตรฐานด้านการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือน
- (๔) ศึกษาและประเมินผลการบริหารทรัพยากรบุคคลของข้าราชการพลเรือน
- (๕) ดำเนินการเกี่ยวกับเกณฑ์และคุณสมบัติของข้าราชการพลเรือน
- (๖) เป็นศูนย์กลางข้อมูลทรัพยากรบุคคลภาครัฐ
- (๖) จัดทำยุทธศาสตร์ ประสานและดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของ
ข้าราชการฝ่ายพลเรือน
- (๘) ส่งเสริม ประสานงาน คณะฯ ให้คำปรึกษาแนะนำ และดำเนินการเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการ
และการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตสำหรับทรัพยากรบุคคลภาครัฐ
- (๙) ดำเนินการเกี่ยวกับทุนเล่าเรียนหลวงและทุนของรัฐบาลตามนโยบายและระเบียบของ
ก.พ. ตามมาตรา ๔ (๘)
- (๑๐) ดำเนินการเกี่ยวกับการดูแลบุคลากรภาครัฐและนักบริหารทุนด้อยข้อบังคับระเบียบของ
ก.พ. ตามมาตรา ๔ (๙)
- (๑๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารของบุคคลซึ่งได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรวิชาชีพหรือ
คุณวุฒิอาชีวศึกษา เพื่อประโยชน์ในการบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการพลเรือน และการกำหนดอัตราเงินเดือน
หรือค่าตอบแทน รวมทั้งจะบังคับตำแหน่งและประเภทตำแหน่งสำหรับบุคคลดังกล่าว
- (๑๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดระเบียบประวัติและการควบคุมดูแลของข้าราชการพลเรือน
- (๑๓) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรบุคคลในราชการพลเรือนเสนอต่อ
ก.พ. และคณะรัฐมนตรี
- (๑๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ กฎหมายอื่น หรือตามที่
คณะรัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือ ก.พ. มอบหมาย

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการสามัญ เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. สามัญ" เพื่อเป็นองค์กรบริหารทรัพยากรบุคคลในส่วนราชการต่าง ๆ ดังนี้

- (๑) คณะกรรมการสามัญประจำกระทรวง เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. กระทรวง" โดยออกนามกระทรวง
- (๒) คณะกรรมการสามัญประจำกรม เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. กรม" โดยออกนามกรม
- (๓) คณะกรรมการสามัญประจำจังหวัด เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. จังหวัด" โดยออกนามจังหวัด
- (๔) คณะกรรมการสามัญประจำส่วนราชการอื่นนอกจากส่วนราชการตาม (๑) (๒) และ (๓) ภาคราชการ ชื่อว่า "อ.ก.พ. ส่วนราชการ" เรียกโดยย่อว่า "อ.ก.พ. ส่วนราชการ" โดยออกนามส่วนราชการ

มาตรา ๑๕ อ.ก.พ. กระทรวง ประกอบด้วยรัฐมนตรีเจ้าสังกัด เป็นประธาน ปลัดกระทรวงเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ. หนึ่งคน เป็นอนุกรรมการโดยตำแหน่ง และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการในกระทรวงนั้น จำนวน ไม่เกินสามคน

(๒) ข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงในกระทรวงนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จำนวน ไม่เกินห้าคน

ให้ อ.ก.พ. นี้มีผลขานุกรมหนึ่งคน

มาตรา ๑๖ อ.ก.พ. กระทรวง มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบาย ระบบ และระเบียบวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลในกระทรวง ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๔ (๓)

(๒) พิจารณาการแก้ไขข้อขัดแย้งระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ภายในกระทรวง

(๓) พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัติและข้อ ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

มติที่ ก.พ. มอบหมาย
มาตรา ๑๗ อ.ก.พ. กรม ประกอบด้วยอธิบดี เป็นประธาน รองอธิบดีที่อธิบดีมอบหมายหนึ่งคน เป็นรองประธาน และอนุกรรมการซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการและด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการในกรมนั้น จำนวน ไม่เกินสามคน

(๒) ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารหรือประเภทอำนวยการในกรมนั้น ซึ่งได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จำนวน ไม่เกินหกคน

ให้ อ.ก.พ. นี้มีผลขานุกรมหนึ่งคน

มาตรา ๑๘ อ.ก.พ. กรม มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดนโยบาย ระบบ และระเบียบวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคลในกรม ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๔ (๓) และนโยบายและระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลที่ อ.ก.พ. กระทรวงกำหนดตามมาตรา ๑๖ (๑)

(๒) พิจารณาการแก้ไขข้อขัดแย้งระหว่างส่วนราชการต่าง ๆ ภายในกรม

(๓) พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ

(๔) ปฏิบัติการอื่นตามพระราชบัญญัติและข้อ ก.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติ

มติที่ ก.พ. มอบหมาย
มาตรา ๑๙ อ.ก.พ. จังหวัด ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัดที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมายหนึ่งคน เป็นรองประธาน และอนุกรรมการ ซึ่งประธาน อ.ก.พ. แต่งตั้งจาก

(๑) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารทรัพยากรบุคคล ด้านการบริหารและการจัดการ และด้านกฎหมาย ซึ่งมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ในความสามารถมาแล้ว และมีได้เป็นข้าราชการพลเรือนในจังหวัดนั้น จำนวน ไม่เกินสามคน

(๒) ข้าราชการพลเรือนซึ่งดำรงตำแหน่งประเภทบริหารหรือประเภทอำนวยการ ซึ่งกระทรวงหรือกรมแต่งตั้งไปประจำจังหวัดนั้น และได้รับเลือกจากข้าราชการพลเรือนผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว จำนวน ไม่เกินหกคน ซึ่งแต่ละคนต้องไม่สังกัดกระทรวงเดียวกัน

ให้ อ.ก.พ. นี้มีผลขานุกรมหนึ่งคน

มาตรา ๒๐ อ.ก.พ. จังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณากำหนดแนวทางและวิธีการบริหารทรัพยากรบุคคล ซึ่งต้องสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และมาตรฐานที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๘ (๑)

(๒) พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสั่งให้ออกจากราชการคนที่อยู่ผิดวินัยพระราชบัญญัตินี้

(๓) ปฏิบัติตามที่ อ.ก.พ. กระทรวง หรือ อ.ก.พ. กรม มอบหมาย

(๔) ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้และข้อ ข.พ. ปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ตามที่ ก.พ. มอบหมาย

มาตรา ๑๑ หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาหรือการเลือกบุคคลเพื่อบรรจุเป็นอำนวยการตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) มาตรา ๑๖ (๑) และ (๒) และมาตรา ๑๗ (๑) และ (๒) วรรคการดำรงตำแหน่ง และจำนวนชั้นตำแหน่งของอำนวยการดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่กระทรวงใดมีเหตุพิเศษ ก.พ. จะอนุมัติให้มีแค่ อ.ก.พ. กระทรวงเพื่อทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรม ก็ได้

ในกรณีส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและไม่สังกัดกระทรวง แต่อยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี หรือส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรมและมีหัวหน้าส่วนราชการรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการขึ้นต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรี ให้บรรดาเจ้าหน้าที่ของ อ.ก.พ. กระทรวงเป็นอำนาจหน้าที่ของ อ.ก.พ. กรมด้วย แต่ในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว ให้มีรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นประธาน และอธิบดีเป็นรองประธาน และผู้แทน ก.พ. ซึ่งตั้งจากข้าราชการพลเรือนในสำนักงาน ก.พ. นั้นคน เป็นอำนวยการโดยตำแหน่ง

ในกรณีสำนักงานรัฐมนตรี ให้ อ.ก.พ. กรมของสำนักงานปลัดกระทรวงทำหน้าที่ อ.ก.พ. กรมของสำนักงานรัฐมนตรี

มาตรา ๑๓ ให้บังคับตามการประจักษ์ของ อ.ก.พ. วิสามัญ และ อ.ก.พ. สามัญโดยอนุโลม

ลักษณะ ๒

คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม

มาตรา ๑๔ ให้มีคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมคณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "ก.พ.ค." ประกอบด้วยกรรมการจำนวนเจ็ดคนซึ่งพระมหากษัตริย์ทรงแต่งตั้ง ตามมาตรา ๒๖

กรรมการ ก.พ.ค. ดังกล่าวมาแล้วว่า

ให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นเลขาธิการของ ก.พ.ค.

มาตรา ๒๕ ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการ ก.พ.ค. ต้องมีคุณสมบัติต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบห้าปี

(๓) มีคุณสมบัติอื่นตามที่นายกรัฐมนตรี กำหนดไว้

(ก) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน คณะกรรมการข้าราชการครู คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา หรือคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

(ข) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการกฤษฎีกา

(ค) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากมศาลอุทธรณ์หรือเทียบเท่า หรือตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองชั้นต้น

(ง) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิการบดีมหาวิทยาลัยหรือเทียบเท่า

(จ) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงหรือเทียบเท่าตามที่ ก.พ. กำหนด

(ฉ) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนวิชาในสาขานิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือวิชาที่เกี่ยวข้องกับการบริหารราชการแผ่นดินในสถาบันอุดมศึกษา และดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่ารองศาสตราจารย์ แต่ในกรณีที่ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ต้องดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. ประกอบด้วยประธานศาลปกครองสูงสุด เป็นประธาน รองประธานศาลฎีกาที่ได้รับมอบหมายจากประธานศาลฎีกาหนึ่งคน กรรมการ ก.พ. ผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งคนซึ่งได้รับเลือกโดย ก.พ. และให้เลขาธิการ ก.พ. เป็นกรรมการและเลขาธิการ

ให้คณะกรรมการคัดเลือกมีหน้าที่คัดเลือกบุคคลผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๒๕ จำนวนเจ็ดคน

ให้ผู้ที่ได้รับคัดเลือกมาบรรพชาอุปสมบทและเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ ก.พ.ค. แล้วให้ราชครูจนทรีนำทวนการจับคนออกเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคัดเลือกกำหนด

- มาตรา ๒๗ กรรมการ ก.พ.ค. ต้องไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้
- (๑) เป็นข้าราชการ
 - (๒) เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลใด
 - (๓) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารราชการเมือง สมาชิกพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในบริหารการเมือง
 - (๔) เป็นกรรมการในรัฐวิสาหกิจ
 - (๕) เป็นกรรมการในองค์กรกลางบริหารงานบุคคลในหน่วยงานของรัฐ
 - (๖) ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพอย่างอื่นหรือดำรงตำแหน่งหรือประกอบกิจการใด ๆ หรือเป็นกรรมการในหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน อันขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๒๘ ผู้ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ค. ผู้ใดมีลักษณะดังที่ในคามมาตรา ๒๗ ผู้นั้นต้องลาออกจากกระเป็นบุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามหรือแสดงหลักฐาน ให้เป็นข้อเท็จจริงว่าคนได้เลือกการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการประกอบอาชีพอื่นมีลักษณะต้องห้ามดังกล่าวด้วยเถาบุตร ก.พ.ค. ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับคัดเลือก

ในกรณีที่ผู้ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ค. มีลักษณะหรือการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพหรือการประกอบกิจการดังกล่าวภายในเวลาที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ให้ถือว่าผู้นั้นมีเหตุได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการ ก.พ.ค. และให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. ขึ้นใหม่

มาตรา ๒๙ กรรมการ ก.พ.ค. มีวาระการดำรงตำแหน่งหกปีนับแต่วันตั้งที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงครั้งเดียว

ให้กรรมการ ก.พ.ค. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งกรรมการ ก.พ.ค. ใหม่

มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการ ก.พ.ค. พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) มีเหตุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๕ หรือมาตรา ๒๗

(๕) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และมีการรอลงโทษ เว้นแต่เป็นการรอลงโทษในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท ความผิดอาญา หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท

(๖) ไม่สามารถปฏิบัติงานได้เต็มเวลาที่สมควรจะมอบหมายของ ก.พ.ค.

เมื่อมีการพ้นจากกรรมการ ก.พ.ค. เท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่า ก.พ.ค. ประกอบด้วยกรรมการ ก.พ.ค. เท่าที่เหลืออยู่ เว้นแต่กรรมการ ก.พ.ค. เหลืออยู่ไม่ถึงห้าคน

เมื่อมีการพ้นจากกรรมการหนึ่งหรือมากกว่ากรรมการ ก.พ.ค. พ้นจากตำแหน่งตามวาระ ให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกกรรมการ ก.พ.ค. แทนกรรมการ ก.พ.ค. ซึ่งพ้นจากตำแหน่งโดยวิธี

มาตรา ๓๑ ก.พ.ค. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เสนอแนะต่อ ก.พ. หรือองค์การบริหารงานบุคคลอื่น เพื่อให้ ก.พ. หรือองค์การการบริหารงานบุคคลอื่น ดำเนินการจัดให้มีหรือปรับปรุงนโยบายการบริหารทรัพยากรบุคคลในส่วนที่เกี่ยวกับการพัฒนาและควบคุมคน

(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๑๔

(๓) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามมาตรา ๑๒๓

(๔) พิจารณาหรือการคุ้มครองระหว่างบุคคลตามมาตรา ๑๒๖

(๕) ออกกฎ ก.พ.ค. ระบือขอ หลักเกณฑ์ และวิธีการเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ ก.พ.ค. เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

(๖) แต่งตั้งบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ ก.พ.ค. กำหนด เพื่อเป็นกรรมการวินิจัยอุทธรณ์หรือเป็นกรรมการวินิจัยร้องทุกข์

มาตรา ๓๒ ให้กรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจัยร้องทุกข์ได้รับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และให้มีสิทธิได้รับค่าจ้างโอนการเดินทางตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยค่าจ้างในการเดินทางไปราชการ เช่นเดียวกับผู้ดำรงตำแหน่งในประเภทบริหารระดับสูง

มาตรา ๑๓ การประชุมของคณะกรรมการ ก.พ.ค. กรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ และกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด

ลักษณะ ๓
บททั่วไป

มาตรา ๑๔ การจัดการข้าราชการพลเรือนต้องเป็นไปเพื่อผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจของรัฐบาล และมีประสิทธิภาพ และความซื่อสัตย์ โดยให้ข้าราชการปฏิบัติราชการอย่างมีคุณภาพ ทุ่มเท และ มีคุณภาพวิริยาคติ

มาตรา ๑๕ ข้าราชการพลเรือนมี ๒ ประเภท คือ

(๑) ข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการภายใต้รั้งการแต่งตั้งคนที่มีบัญชีไว้ในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ

(๒) ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ได้แก่ ข้าราชการพลเรือนซึ่งรับราชการภายใต้รั้งการบรรจุแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในพระองค์พระมหากษัตริย์ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๖ ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนต้องมีคุณสมบัติทั่วไป และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

ก. คุณสมบัติทั่วไป

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๓) เป็นผู้ฉ้อฉลในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข หรือความบริสุทธิ์ใจ

ข. ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ คนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือเป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

(๓) เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักการทหารหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อนตามพระราชบัญญัติ หรือตามกฎหมายอื่น

(๔) เป็นผู้บกพร่องในศีลธรรมอันดีจนเป็นที่รังเกียจของสังคม

(๕) เป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นผู้เคยต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเพราะกระทำความผิดทางอาญารวมแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๘) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

(๙) เป็นผู้เคยถูกลงโทษให้ออก หรือปลดออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัติ หรือตามกฎหมายอื่น

(๑๐) เป็นผู้เคยถูกลงโทษไล่ออก เพราะกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัติ หรือตามกฎหมายอื่น

(๑๑) เป็นผู้เคยกระทำความทุจริตในการสอบเข้ารับราชการ หรือเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐ

ผู้ที่จะเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตาม ข. (๔) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) หรือ (๑๑) ก.พ. อาจพิจารณาขอรับให้เข้ารับราชการได้ แต่ถ้าเป็นกรณีมีลักษณะต้องห้ามตาม (๘) หรือ (๙) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสองปีแล้ว และในการมีลักษณะต้องห้ามตาม (๑๐) ผู้นั้นต้องออกจากงานหรือออกจากราชการไปเกินสามปีแล้ว และต้องมิใช่เป็นการออกจากงานหรือออกจากราชการเพราะทุจริตต่อหน้าที่ นิตยของ ก.พ. ในการกรณดังกล่าวจะต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในห้าของจำนวนกรรมการที่ประชุม การลงมติให้กระทำได้โดยลับ

การขอพ้นตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

ในการพิจารณาวรรคสอง ก.พ. จะกรณให้เป็นการเฉพาะหรือจะประกาศยกเว้นให้เป็นการทั่วไปก็ได้

มาตรา ๑๗ การจ่ายเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งให้ข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการคลัง

มาตรา ๑๘ ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่ประจำอยู่ในต่างประเทศ ตำแหน่งในบางท้องถิ่น ตำแหน่งในบางสาขางาน หรือตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้าราชการพลเรือนอาจได้รับเงินเพิ่มค่าครองชีพชั่วคราวตามภาวะเศรษฐกิจตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ในการเสนอและต่อคณะรัฐมนตรีที่ดำเนินการตามวรรคสอง ให้ ก.พ. เสนอแนะ สำหรับข้าราชการประเภทอื่นในคราวเดียวกันด้วย

มาตรา ๑๙ วันเวลาทำงาน วันหยุดราชการตามประเพณี วันหยุดราชการประจำปี และการลาหยุดราชการของข้าราชการพลเรือน ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๔๐ เครื่องแบบของข้าราชการพลเรือนและระเบียบการแต่งเครื่องแบบให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๔๑ บัพพัตยานุโลมข้าราชการพลเรือนให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ลักษณะ ๔

ข้าราชการพลเรือนสามัญ

หมวด ๑

การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญ

มาตรา ๔๒ การจัดระเบียบข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คำนึงถึงระบบคุณธรรมดังต่อไปนี้

(๑) การรับบุคคลเพื่อบรรจุเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต้องคำนึงถึงความรู้ความสามารถของบุคคล ความสมารถ ความเป็นธรรม และประโยชน์ของทางราชการ

(๒) การบริหารทรัพยากรบุคคล ต้องคำนึงถึงผลสัมฤทธิ์และประสิทธิภาพขององค์กรและลักษณะของงาน โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

(๓) การพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนตำแหน่ง และการให้ประโยชน์แก่ข้าราชการต้องเป็นไปอย่างเป็นธรรมโดยพิจารณาจากผลงาน ศักยภาพ และความประพฤติ และจะนำความคิดเห็นทางการเมืองหรือสังกัดพรรคการเมืองมาประกอบการพิจารณาได้

(๔) การดำเนินการทางวินัย ต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ

(๕) การบริหารทรัพยากรบุคคลต้องมีความเป็นกลางทางการเมือง

มาตรา ๔๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญมีเสรีภาพในการรวมกลุ่มตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบประสิทธิภาพในการบริหารราชการแผ่นดินและความต่อเนื่องในการจัดให้บริการสาธารณะ และต้องไม่ขัดประสงฆ์ทางการเมือง

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการรวมกลุ่มตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๒

การกำหนดตำแหน่ง และการให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง

มาตรา ๔๔ นอกเหนือจากตำแหน่งที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินแล้ว ก.พ. กระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานที่มีชื่อต้องขึ้นต่อกระทรวงมหาดไทยในการบริหารงาน และแจ้งให้ ก.พ. ทราบด้วย

มาตรา ๔๕ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ๔ ประเภท ดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการและรองหัวหน้าส่วนราชการ ระดับกระทรวง กรม และตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทบริหาร

(๒) ตำแหน่งประเภทอำนวยการ ได้แก่ ตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการที่ต่ำกว่าระดับกรม และตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทอำนวยการ

(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ ได้แก่ ตำแหน่งที่จำเป็นต้องใช้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ ก.พ. กำหนดเพื่อปฏิบัติงานในหน้าที่ของตำแหน่งนั้น

(๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป ได้แก่ ตำแหน่งที่ไม่ใช่ตำแหน่งประเภทบริหาร ตำแหน่งประเภทอำนวยการ และตำแหน่งประเภทวิชาการ ทั้งนี้ ตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๔๖ ระดมตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ มีดังต่อไปนี้

(๑) ตำแหน่งประเภทบริหาร มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับต้น

(ข) ระดับสูง

(๒) ตำแหน่งประเภทก้ำกึ่งการ มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับต้น

(ข) ระดับสูง

(๓) ตำแหน่งประเภทวิชาการ มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับปฏิบัติการ

(ข) ระดับชำนาญการ

(ค) ระดับชำนาญการพิเศษ

(ง) ระดับเชี่ยวชาญ

(จ) ระดับทรงคุณวุฒิ

(๔) ตำแหน่งประเภททั่วไป มีระดับดังต่อไปนี้

(ก) ระดับปฏิบัติงาน

(ข) ระดับชำนาญงาน

(ค) ระดับอาวุโส

(ง) ระดับพิเศษพิเศษ

การจัดประเภทตำแหน่งและระดับตำแหน่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๔๗ ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญจะมีในส่วนราชการใด จำนวนเท่าใด และเป็นตำแหน่งประเภทใด สาขานใด ระดับใด ให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวงกำหนด โดยต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ความไม่ซ้ำซ้อนและประหยัดเป็นหลัก ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด และต้องเป็นไปตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๔๘

มาตรา ๔๘ ให้ ก.พ. จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง โดยคำนึงตำแหน่งเป็นประเภทและสาขางานตามลักษณะงาน และจัดตำแหน่งในประเภทเดียวกันและสาขางานเดียวกันที่ดูภาพของ

งานเท่ากันโดยประมาณเป็นระดับเดียวกัน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงลักษณะหน้าที่ความรับผิดชอบและคุณภาพของงาน

ในมาตรฐานกำหนดตำแหน่งให้ระบุชื่อตำแหน่งในสาขางาน หน้าที่ความรับผิดชอบหลักและคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งได้ด้วย

มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินตำแหน่งใดซึ่งมีลักษณะข้าราชการพลเรือนในส่วนราชการหรือหน่วยงานใด ในฐานะใดที่เป็นไปตามที่ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ กำหนด โดยท่านเป็นหนึ่งเดียวหลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๕๐ ให้ข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับเงินเดือนตามตำแหน่งในแต่ละประเภทตามที่กำหนดไว้ในบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำซึ่งสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญที่พระราชบัญญัติ

ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สาขานใด ระดับใด จะได้รับเงินเดือนเท่าใดตามบัญชีเงินเดือนขั้นต่ำซึ่งสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญที่พระราชบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด

ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สาขานใด ระดับใด จะได้รับเงินประจำตำแหน่งตามบัญชีอัตราเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญที่พระราชบัญญัติในอัตราใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

เงินประจำตำแหน่งตามวรรคนี้ ไม่ถือเป็นเงินเดือนแต่เป็นบำเหน็จในการคำนวณบำเหน็จบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๕๑ คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาปรับเงินเดือนขั้นต่ำซึ่งสูงหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญให้เหมาะสมยิ่งขึ้นตามความจำเป็นก็ได้ โดยหากเป็นการปรับเงินเดือนขั้นต่ำซึ่งสูง หรือเงินประจำตำแหน่งเพิ่มไม่เกินร้อยละสิบของเงินเดือน หรือเงินประจำตำแหน่งที่ใช้อยู่บังคับอยู่ ให้กระทำโดยสะดวกเป็นพระราชกฤษฎีกา และให้อำนาจเงินเดือนขั้นต่ำซึ่งสูง และเงินประจำตำแหน่งที่ข้าราชการทุกประเภทดังกล่าว เป็นเงินเดือนขั้นต่ำซึ่งสูง และเงินประจำตำแหน่งที่ข้าราชการทุกประเภท

เมื่อมีการปรับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง การปรับเงินเดือนหรือเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญได้รับอนุมัติจากผู้คณบดีในบัญชีที่ได้รับการปรับใหม่ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๑
การสรรหา การบรรจุ และการแต่งตั้ง

มาตรา ๕๒ การสรรหาเพื่อให้ได้บุคคลตามบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ต้องเป็นไปตามระบอบคุณธรรมและสำนึกถึงพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลดังกล่าว ตลอดจนประโยชน์ของทางราชการ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในบทบัญญัติ

มาตรา ๕๓ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่กแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใด ให้บรรจุและแต่งตั้งจากผู้อยู่สอบแข่งขันได้ในตำแหน่งนั้น โดยทรงดูแลแต่งตั้งคนดี คนเก่งที่เป็นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้

การสอบแข่งขัน การขึ้นบัญชีผู้สอบแข่งขันได้ และการคัดเลือกเกี่ยวกับการสอบแข่งขันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับกับการบรรจุบุคคลเข้ารับราชการตามมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕

มาตรา ๕๔ ผู้สมัครสอบแข่งขันในตำแหน่งใด ซึ่งมีคุณสมบัติทั่วไปและไม่มีลักษณะต้องห้าม หรือได้รับการยกเว้นในกรณีที่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖๒ และไม่มีคุณสมบัติสำหรับตำแหน่งหรือได้รับอนุมัติจาก ก.พ. ตามมาตรา ๖๒ คือ

๑) ผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖๒ ข. (๑) ไม่มีสิทธิสมัครสอบแข่งขันได้และมีสิทธิได้รับบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญที่สอบแข่งขันได้ต่อเมื่อพ้นจากการเป็นผู้นำซึ่งตำแหน่งทางการเมืองแล้ว

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่มีเหตุพิเศษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๔ อาจคัดเลือกบุคคลเข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดโดยไม่ต้องดำเนินการสอบแข่งขันตามมาตรา ๕๓ ก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๕๖ กระทรวงหรือกรมใดมีเหตุพิเศษและความจำเป็นอย่างอื่น จะบรรจุบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในสูง เข้ารับราชการและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการชำนาญการพิเศษ หรือชำนาญการ หรือทรงคุณวุฒิ หรือตำแหน่งประเภททั่วไประดับที่หกพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๕๗ การบรรจุบุคคลเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ และการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕ และมาตรา ๖๖ ให้ผู้บังคับเจ้าพนักงานเป็นผู้ใช้สั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดมาเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงตำแหน่งรองหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวง หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม รองหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนดเป็นตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูง ให้ปลัดกระทรวง ผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี เสนอรัฐมนตรีเจ้าสังกัดเพื่อมาเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้ปลัดกระทรวง ผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมดังกล่าวเป็นผู้สั่งบรรจุ และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๓) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ให้ปลัดกระทรวง ผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีแล้วแต่กรณี เป็นผู้ยื่นคำสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๔) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ จำนวนการ จำนวนการพัฒนา และเชี่ยวชาญ และประเภททั่วไปในสำนักงานรัฐมนตรี ให้รัฐมนตรีเข้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๕) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง ให้ปลัดกระทรวง ผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในสังกัดหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการ ขึ้นครองตำแหน่งหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๖) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้น ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้งเมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับต้นในส่วนราชการระดับกรมที่หัวหน้าส่วนราชการอยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นครองตำแหน่งหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๗) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับทรงคุณวุฒิ ให้รัฐมนตรีเข้าสังกัดในสมณคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ เมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ให้รัฐมนตรีเข้าสังกัดเป็นผู้มีอำนาจสั่ง และให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบทูลขอเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๘) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ให้ปลัดกระทรวง หรือหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นครองตำแหน่งหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๙) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ และตำแหน่งประเภททั่วไประดับพิเศษ ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง เมื่อได้รับความเห็นชอบจากปลัดกระทรวง ส่วนการบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ และตำแหน่งประเภททั่วไประดับพิเศษในส่วนราชการระดับกรมที่หัวหน้าส่วนราชการอยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการขึ้นครองตำแหน่งหรือต่อรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑๐) การบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับปฏิบัติการ จำนวนการ ตำแหน่งประเภททั่วไประดับปฏิบัติการ จำนวนการ และอาวุโส ให้อธิบดีผู้บังคับบัญชา หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีผู้บังคับบัญชา เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

(๑๑) การบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ และการอัตราตามมาตรา ๖๓ ให้ดำรงตำแหน่งตาม (๕) ซึ่งไม่ใช่ตำแหน่งประเภททั่วไประดับพิเศษ และตำแหน่งตาม (๑๐) ในราชการบริหารส่วนภูมิภาค ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดผู้บังคับบัญชา เป็นผู้ที่มีอำนาจสั่งบรรจุและแต่งตั้ง

ในการเสนอเพื่อแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่ง ให้รายงานความสมควรหรือมีเหตุขัดข้อง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดไว้ด้วย

มาตรา ๕๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารผู้ใดปฏิบัติหน้าที่โดยดีติดต่อกันเป็นเวลาดำเนินการ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ ดำเนินการให้มีการสับเปลี่ยนหน้าที่ ย้าย หรือโอนไปปฏิบัติหน้าที่อื่น เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการจะขออนุมัติคณะรัฐมนตรีให้คงอยู่ปฏิบัติหน้าที่เดิมต่อไปเป็นเวลานานเกินสองปีก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่ ก.พ. กำหนดว่าเป็นตำแหน่งที่มีลักษณะงานพิเศษอย่าง

มาตรา ๕๕ ผู้ได้รับบรรจุและแต่งตั้งตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๕๔ ให้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการและให้ได้รับการพัฒนา เพื่อให้รู้ระบบแบบแผนของราชการและระเบียบข้าราชการที่ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ผู้ทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามวรรคหนึ่งผู้ใดมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ไม่ต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ สั่งให้ผู้มีอำนาจบรรจุต่อไป ถ้าผู้ใดมีผลการประเมินทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการต่ำกว่ามาตรฐานที่กำหนด ก็ให้สั่งให้ผู้มีอำนาจบรรจุราชการได้ไม่ว่าจะครบกำหนดเวลาทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการแล้วหรือไม่ก็ตาม

ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคสอง ให้ถือว่าเสมือนว่าผู้นั้นไม่เคยรับราชการพลเรือนสามัญ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระเทือนถึงกรณีคดีผู้ใดไปปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการรับเงินเดือนหรือ

พระประ โยชนอื่นใดที่ได้หรือรับมีสิทธิจะ ได้รับจากทางราชการ ในระหว่างชั้นอยู่ระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ

ผู้อยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดมีกรณีอันมิใช่การกล่าวหาว่ากระทำความผิดมิใช่ให้ผู้นับตั้งบัญชาดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๔ การดำเนินการทางวินัย และผู้ซึ่งนับมีกรณีที่จะต้องออกจากราชการตามวรรคสอง ก็ให้ผู้นับตั้งบัญชาดำเนินการตามวรรคสองไปก่อน

ความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามให้ใช้บังคับกับข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งโอนมาตามมาตรา ๖๔ ในระหว่างที่ยังทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๖๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งอยู่ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๑ และต่อมาปรากฏว่าผู้นับตั้งมีกรณีที่พึงออกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๑ หรือตามมาตรานี้ ให้ผู้นับตั้งบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ หรือผู้มีอำนาจตามมาตรานี้แล้ว แล้วแต่กรณี มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่ง เป็นให้ออกจากราชการตามมาตรา ๕๑ หรือตามมาตรานี้ขึ้นก็ได้

มาตรา ๖๑ การแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ดำรงตำแหน่งในตำแหน่งที่ไม่มีกำหนดไว้ในมาตรา ๖๑ กำหนดตำแหน่ง จะกระทำไม่ได้

มาตรา ๖๒ ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญผู้กำหนดมีคุณสมบัติครบถ้วนสมบูรณ์เฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้นตามมาตรฐานที่กำหนดตำแหน่ง

ในกรณีที่มิใช่เหตุผลและความจำเป็น ก.พ. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีคุณสมบัติทั่วไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามมาตรฐานที่กำหนดตำแหน่งก็ได้

ในกรณีที่ ก.พ. กำหนดข้อควรพิจารณาหรือข้อควรพิจารณาอื่นใดเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่ง ให้เสนอข้อควรพิจารณา ประกาศกฤษฎีกาหรือข้อควรพิจารณาอื่นใดที่ ก.พ. รับรอง

มาตรา ๖๓ การย้าย การโอน หรือการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในหรือต่างกระทรวงหรือกรม แล้วแต่กรณี ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การโอนข้าราชการพลเรือนสามัญจากกระทรวงหรือกรมหนึ่ง ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญในต่างประเทศ องค์การระหว่างประเทศหนึ่ง เป็นการชั่วคราวจนระยะเวลาที่กำหนด ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

การย้ายหรือการโอนข้าราชการพลเรือนสามัญ ไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่ต่ำกว่าเดิมจะกระทำไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้น

การบรรจุข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้ออกจากราชการไปเนื่องจากถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณหาอายุเมื่อขึ้นเวลาราชการหรือออกจากราชการ ไปที่มีใช้เป็นการออกจากราชการ ในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ กลับเข้ารับราชการในกระทรวงหรือกรม ตลอดจนจะสั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใดสาขาใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

เพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการตามพระราชบัญญัตินี้และตามกฎหมายอื่นด้วย แห่งเป็นอายุราชการ ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้ออกจากราชการไป เนื่องจากถูกสั่งให้ออกจากราชการเพื่อไปรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ไปปฏิบัติงานใด ๆ ซึ่งให้นับเวลาระหว่างนั้นสำหรับการคำนวณหาอายุเมื่อขึ้นเวลาราชการเหมือนเดิมเวลาราชการ เมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการให้มีสิทธินับปีรับราชการก่อนถูกสั่งให้ออกจากราชการรวมกับรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร หรือวันที่ได้ปฏิบัติงานใด ๆ ตามที่ได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี แล้วแต่กรณี และรับราชการเมื่อได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการเป็นเวลาราชการติดต่อกันเสมือนว่าผู้นับมีได้เคยถูกสั่งให้ออกจากราชการสำหรับผู้ที่ออกจากราชการไปที่มีใช้เป็นการออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ จึงได้รับบรรจุกลับเข้ารับราชการตามวรรคนี้ ให้มีสิทธินับเวลาราชการก่อนออกจากราชการเพื่อประโยชน์ในการนับเวลาราชการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๔ การโอนพนักงานส่วนท้องถิ่น การโอนข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้และไม่ใช่ข้าราชการการเมือง และการโอนเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นของรัฐที่ ก.พ. กำหนด มารับตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญ ตลอดจนจะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใดสาขาใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใด ให้กระทำได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการ หรือเพื่อการราชการหรือเลขาธิการของอยู่ที่กรมการบริหารราชการตามวรรคหนึ่ง เป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๖๕ พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งไม่ใช่ข้าราชการงานในระหว่างทดลองปฏิบัติงานหรือข้าราชการที่ไม่ใช่ข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัติ และไม่ใช่ข้าราชการการเมือง ข้าราชการวิสามัญ หรือข้าราชการซึ่งออกจากราชการในระหว่างทดลองปฏิบัติหน้าที่ราชการ ผู้ได้ออกจากราชการหรือออกจากราชการไปแล้ว มีอำนาจเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและทางราชการต้องการจะรับผู้รับราชการซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ พิจารณาโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะทรงราชการจะได้รับ ทั้งนี้ จะบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทใด สายงานใด ระดับใด และให้ได้รับเงินเดือนเท่าใดให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการ หรือเพื่อการราชการหรือเลขาธิการของอยู่ที่กรมการบริหารราชการตามวรรคหนึ่ง ในขณะที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเป็นเวลาราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา ๖๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๖๒ แล้วหากภายหลังปรากฏว่าเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ แต่งตั้งผู้รับให้ดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันโดยพลัน แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้รับได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลภาวะประโยชน์ใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับอยู่ก่อน ได้รับที่ ซึ่งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน

การรับเงินเดือน สิทธิและประโยชน์ของผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ในกรณีที่ไม่สามารถแต่งตั้งให้กลับไปดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันตามวรรคหนึ่งได้ ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ได้ ก.พ. พิจารณาเป็นการเฉพาะ

มาตรา ๖๗ ผู้ได้รับบรรจุเข้ารับราชการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใดตามมาตรา ๕๓ วรรคหนึ่ง มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๖ มาตรา ๖๓ มาตรา ๖๔ และมาตรา ๖๕ หากภายหลังปรากฏว่าบุคคลสมมติตัวไว้หรือมีลักษณะที่สมควรได้ไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๑๖ หรือขาดคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น โดยไม่ได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๖๒ อยู่ก่อนก็ดี มีกรณีซึ่งหาข้อก่อนและภายหลังเป็นผู้ขาดคุณสมบัติเนื่องจากกรณีดังกล่าวนี้ก็ได้ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการโดยพลัน แต่ทั้งนี้ ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้รับได้ปฏิบัติไปตามอำนาจและหน้าที่ และการรับเงินเดือนหรือผลภาวะประโยชน์ใดที่ได้รับหรือมีสิทธิจะได้รับจากทางราชการก่อนมีคำสั่งให้ออกนั้น และสำหรับการเข้ารับราชการเป็นไปโดยสุจริตแล้วให้ถือว่าเป็นการสั่งให้ออกเพื่อรับบำเหน็จบำนาญ เหตุผลแห่งความกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

มาตรา ๖๘ ในกรณีที่ตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญว่างลง หรือผู้ดำรงตำแหน่งไม่มาประกอบปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ และในกรณีที่มิได้ปฏิบัติไว้ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนที่เห็นสมควรรักษาการในตำแหน่งนั้นได้

ผู้รักษาการในตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้มีอำนาจหน้าที่ตามตำแหน่งที่รักษาการนั้น ในกรณีที่มิถูกหาความอื่น กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ มติของคณะรัฐมนตรี มติคณะกรรมการตามกฎหมายหรือคำสั่งผู้บังคับบัญชา แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ เป็นกรรมการ หรือให้มีอำนาจหน้าที่อย่างใด ก็ให้ผู้รักษาการในตำแหน่งทำหน้าที่ที่กรรมการ หรือมีอำนาจหน้าที่อย่างนั้นในระหว่างที่รักษาการในตำแหน่งแล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๙ ในกรณีที่มิถูกหาความจำเป็น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ มีอำนาจสั่งข้าราชการพลเรือนสามัญให้ประจำส่วนราชการเป็นการชั่วคราวโดยให้พ้นจากตำแหน่งหน้าที่เดิมใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การดำเนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๗๐ ในกรณีที่มิถูกหาความจำเป็น ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญพ้นจากตำแหน่งหน้าที่และขาดจากตำแหน่งเงินเดือนในตำแหน่งเดิม

โดยให้รับเงินเดือนในอัตราค่าจ้างคนงานโดยมีระยะเวลาตามที่ ก.พ. กำหนดได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.พ.

การให้พ้นจากตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือน การแต่งตั้ง การเลื่อนเงินเดือน การดำนินการทางวินัย และการออกจากราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่พบความจำเป็นหรือครบกำหนดระยะเวลาการให้รับเงินเดือนในอัตราค่าจ้างคนงาน ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพ้นจากการรับเงินเดือนในอัตราค่าจ้างคนงานและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกัน

มาตรา ๑๑ ในกรณีที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาถึงที่สุดสั่งให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญ ให้เป็นหน้าที่ของ ก.พ. โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีในการสั่งการตามบทบัญญัติของวรรคหนึ่งหรือคำพิพากษาคณะรัฐมนตรีที่ตนเสนอได้

หมวด ๔

การเพิ่มฐานประสิทธิภาพและ เสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๑๒ ให้ส่วนราชการมีหน้าที่สนับสนุนให้มีการเพิ่มฐานประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญ เพื่อให้ข้าราชการพลเรือนสามัญคุณภาพ มาตรฐาน ขี้อริธรรม คุณภาพชีวิต มีขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจของรัฐ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ในกรณีที่เห็นสมควร และเพื่อการประหยัด สำนักงาน ก.พ. จะจัดให้มีการเพิ่มฐานประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจแก่ส่วนราชการตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา ๑๓ ผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติหน้าที่ผู้บังคับบัญชาอย่างมีคุณธรรมและเที่ยงธรรมและเสริมสร้างแรงจูงใจให้ผู้บังคับบัญชาส่วนตนเป็นข้าราชการที่ดี

มาตรา ๑๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประพฤติตนอยู่ในจรรยาและระเบียบวินัย และปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ต่อการกิจของรัฐ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ตามความก่งขันตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. และจะให้มีอำนาจมอบอย่างอื่นซึ่งอาจเป็นค่าตอบแทน เครื่องยศหรือเกียรติ หรือรางวัลค่าก็ได้

มาตรา ๑๕ การให้ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดศึกษาเพิ่มเติม สักอบรม สูงงาน หรือปฏิบัติการวิจัยในประเทศหรือต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๖ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง และเลื่อนเงินเดือน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

ผลการประเมินตามวรรคหนึ่งให้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาและเพิ่มฐานประสิทธิภาพการปฏิบัติงานราชการด้วย

มาตรา ๑๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีความสามารถเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาเลื่อนเงินเดือนให้ผู้นั้นเป็นกรณีพิเศษเพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าตอบแทนหรือให้ได้รับสิทธิประโยชน์ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

หมวด ๕

การรักษาวรรคข้าราชการ

มาตรา ๑๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาวรรคข้าราชการตามส่วนราชการที่ตนสังกัดโดยมุ่งประสงค์ให้เป็นข้าราชการที่ดี มีเกียรติและศักดิ์ศรีความเป็นข้าราชการ โดยเฉพาะในเรื่องค่านิยม

- (๑) การยึดมั่นและยึดหลักที่ในสิ่งที่ถูกต้อง
- (๒) ความซื่อสัตย์สุจริตและความรับผิดชอบ
- (๓) การปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- (๔) การปฏิบัติหน้าที่โดยไม่แสวงหาประโยชน์อย่างไม่เป็นธรรม
- (๕) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

ให้ส่วนราชการกำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณราชการเพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของงานในส่วนราชการนั้นตามหลักวิชาและจรรยาบรรณวิชาชีพ

ในการกำหนดข้อบังคับว่าด้วยจรรยาบรรณราชการตามวรรคสอง ให้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของข้าราชการและประชาชนที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๑๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณราชการอันมิใช่เป็นความคิดเห็นอันชอบ ไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับว่าประกอบกรพิจารณาแต่งตั้งขึ้นเป็นเงินเดือน หรือสั่งให้ข้าราชการผู้นั้นได้รับการพัฒนา

หมวด ๖
วินัยและการรักษาวินัย

มาตรา ๑๙ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ปฏิบัติราชการในต่างประเทศนอกจากรักษาวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้แล้ว ต้องรักษาวินัยโดยกระทำการหรือไม่กระทำการตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ด้วย

มาตรา ๑๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

มาตรา ๑๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องระงับการอันเป็นข้อปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม
- (๒) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบของทางราชการ มติของคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาล และปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ
- (๓) ต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วยความตั้งใจ อุสาหะ เอาใจใส่ และรักษาประโยชน์ของทางราชการ
- (๔) ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ โดยไม่ขัดแย้งหรือหลีกเลี่ยง แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นจะทำให้เสียหายนแก่ราชการ หรือจะเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของทางราชการจะต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือทันที

เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาทราบทั่วกัน และเมื่อได้เสนอความเห็นแล้ว ผู้บังคับบัญชาก็ต้องปฏิบัติตามคำสั่งนั้น ผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการต้องปฏิบัติตาม

- (๕) ต้องสุจริตของบุคคลในทางราชการ จะต้องไม่ทุจริตต่อหน้าที่ราชการมิได้
- (๖) ต้องรักษาความลับของทางราชการ
- (๗) ต้องสุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคีและต้องช่วยเหลือกันในการปฏิบัติราชการระหว่างข้าราชการด้วยกันและผู้ร่วมปฏิบัติราชการ
- (๘) ต้องเตือนรับ ให้ความสะดวก ให้ความเป็นธรรม และให้การสงเคราะห์แก่ประชาชน ผู้ติดข้องราชการเกี่ยวกับหน้าที่ของตน
- (๙) ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการและการปฏิบัติราชการอื่นที่เกี่ยวข้องกับประชาชน กับจะต้องปฏิบัติตนและระเบียบของทางราชการว่าด้วยการათรรายการเมืองของข้าราชการด้วย

(๑๐) ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตนแห่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย

(๑๑) กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๓ ข้าราชการพลเรือนสามัญต้องไม่กระทำการใดอันเป็นข้อห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องไม่รับงานที่ขัดกับจรรยาบรรณราชการ การรายงานโดยปกติข้อความซึ่งควรต้องแจ้งถือว่าเป็นการรายงานทั้งด้วย
- (๒) ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการอันผู้บังคับบัญชาเหนือตน เว้นแต่ผู้บังคับบัญชานเหนือตนขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้กระทำการหรือได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว
- (๓) ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนพำนักหรือใช้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
- (๔) ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
- (๕) ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการพละประมาทอันอาจทำให้เสียความดีของกรมหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตนแห่งหน้าที่ราชการของตน
- (๖) ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือผู้จัดการ หรือการค้าแห่งใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันกับงานที่รับส่วนหรือรับ

- (๑) ต้องไม่กระทำการอันใดที่เป็นการกีดกันแก่ง กษ หรือชนกลุ่มอื่นในการปฏิบัติราชการ
 (๔) ต้องไม่กระทำการอันเป็นการล่วงละเมิดหรือคุกคามทางเพศตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.
 (๕) ต้องไม่สูบบุหรี่ หรือดื่มสุรา กษ หรือจำหน่ายหรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
 (๑๐) ไม่กระทำการอันใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๔๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติตาม มาตรา ๔๑ และ มาตรา ๔๒ หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตาม มาตรา ๔๓ ผู้นั้นเป็นข้าราชการที่ผิดวินัย

มาตรา ๔๕ การกระทำผิดวินัยในลักษณะดังกล่าว เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

(๑) ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนราชการ
 แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต

(๒) ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการโดยไม่เห็นเหตุอันสมควรเป็นเหตุให้เสียความแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๓) ละทิ้งหน้าที่ราชการโดยค่อนในคราวเดียวกันเป็นเวลานานสิบห้าวัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือโดยมิชอบด้วยการฉ้อฉลความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ

(๔) กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๕) สูบหรี่ ดื่มสุรา กษ หรือจำหน่ายหรือขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างร้ายแรง

(๖) กระทำความผิด ข้าราชการได้รับโทษจำคุกหรือโทษทัณฑ์กว่าโทษจำคุกตลอดชีพ หกมา ถึงที่สุดให้จำคุกหรือได้รับโทษทัณฑ์กว่าโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๔๒ หรือฝ่าฝืน ข้อห้ามตาม มาตรา ๔๓ อันเป็นเหตุให้เสียความแก่ราชการอย่างร้ายแรง

(๔) ละเว้นการกระทำหรือกระทำการใด ๆ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๔๐ วรรคสอง และ มาตรา ๔๒ (๑) หรือฝ่าฝืนข้อห้ามตาม มาตรา ๔๓ (๑) ที่มีกฎ ก.พ. กำหนดให้เป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง

มาตรา ๔๖ กฎ ก.พ. ตาม มาตรา ๔๐ วรรคสอง มาตรา ๔๒ (๑) มาตรา ๔๓ (๔) และ (๑๐) และ มาตรา ๔๕ (๔) ให้ใช้สำหรับกระทำความผิดที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่กฎ ก.พ. ดังกล่าวไว้บังคับ

มาตรา ๔๗ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่เสริมสร้างและพัฒนาให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีวินัย และป้องกันมิให้ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชากระทำความผิดวินัย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๔๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัย จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่ มีเหตุอันควรลดโทษตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๔๑ การดำเนินการทางวินัย

โทษทางวินัยมี ๕ สถาน ดังต่อไปนี้

(๑) ภาคทัณฑ์

(๒) ลดเงินเดือน

(๓) ถดเงินเดือน

(๔) ปลดออก

(๕) ไล่ออก

มาตรา ๔๘ การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญให้ทำเป็นคำสั่ง ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษ ให้เหมาะสมกับความผิดและต้องเป็นไปด้วยความยุติธรรมและโดยปราศจากอคติ โดยในคำสั่งต้องโทษ ให้เห็นแก่ว่าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาที่ผิดวินัยในกรณีใดและตาม มาตราใด

หมวด ๑

การดำเนินการทางวินัย

มาตรา ๕๐ เมื่อมีการกล่าวหาหรือมีการแจ้งเป็นหนังสือว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใด กระทำความผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ต้องรายงานให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุคน มาตรา ๔๗ พ.ร.บ. โดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุคน มาตรา ๕๑ คำนึงความประพฤติของผู้ผิดวินัย โดยวิธี ความประพฤติและโดยปราศจากอคติ

ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับแจ้งว่าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุคน มาตรา ๔๗ ผู้ใดละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ ตามวรรคหนึ่ง หรือปฏิบัติหน้าที่โดยไม่สุจริตให้ถือว่าผู้นั้นกระทำความผิดวินัย

อำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุคน มาตรา ๔๗ ตามบทนี้ ผู้บังคับบัญชา ซึ่งมิมีอำนาจสั่งบรรจุคน มาตรา ๔๗ จะมอบหมายให้ผู้บังคับบัญชาระดับล่างไปปฏิบัติแทนตาม หลักเกณฑ์ที่ ก.พ. กำหนดก็ได้

มาตรา ๕๑ เมื่อได้รับรายงานตามมาตรา ๕๐ หรือตามดังกล่าวว่าถูกต่อผู้บังคับบัญชา
ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ รับดำเนินการ
หรือสั่งให้ดำเนินการสืบสวนหรือพิจารณาในเบื้องต้นว่ากรณีมีข้อเท็จจริงกล่าวหาว่าผู้บังคับกระทำผิดวินัย
หรือไม่ ถ้าเห็นว่าการมีวินัยข้อเท็จจริงกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยก็ให้ยุติข้อได้

ในกรณีเห็นว่ามีข้อเท็จจริงกล่าวหาว่าข้าราชการพลเรือนสามัญได้กระทำผิดวินัยโดยมี
พยานหลักฐานในเบื้องต้นแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๕๓ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๕๑ ปรากฏว่ากรณีมีข้อ
กล่าวหาความผิดนั้นมิใช่เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และได้แจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน
ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาแล้วผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ
ตามมาตรา ๕๑ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษตามควร
แก่กรณีโดยไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

ในกรณีความผิดหนึ่ง ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหา
ไม่ได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งกล่าวสั่งยุติข้อ

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่ผลการสืบสวนหรือพิจารณาตามมาตรา ๕๑ ปรากฏว่ากรณีมีข้อ
กล่าวหาเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวน ในการสอบสวนต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ
พร้อมทั้งรับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหา เมื่อคณะกรรมการสอบสวนเสร็จแล้วให้รายงานผลการ
สอบสวนและความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑

ถ้าผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้กระทำผิด
ตามข้อกล่าวหา ให้สั่งยุติข้อ แต่ถึงแม้ว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหา ให้ดำเนินการ
ต่อไปตามมาตรา ๕๖ หรือมาตรา ๕๗ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๕๔ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนสำหรับกรณีข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งต่างชั้น หรือตำแหน่งหรือตำแหน่งระหว่างกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน ให้ดำเนินการ
ดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญในกรณีเดียวกัน ที่อธิบดีหรือปลัดกระทรวงถูกกล่าวหาว่า
กระทำผิดวินัยร่วมกับผู้ถือได้บังคับบัญชา ให้ปลัดกระทรวงหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง แล้วแต่กรณี
เป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๒) สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกรมในกระทรวงเดียวกันถูกกล่าวหาว่ากระทำ
ผิดวินัยร่วมกัน ให้ปลัดกระทรวงเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่เป็นกรณี
ที่ปลัดกระทรวงถูกกล่าวหาพร้อมด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๓) สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญต่างกระทรวงกันถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยร่วมกัน
ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ ร่วมกันแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เว้นแต่
เป็นกรณีที่มีผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับสูงร่วมด้วย ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

(๔) สำหรับกรณีอื่น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๕๕ หลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยให้เป็นไป
ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ในกรณีที่เป็นการมีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. จะดำเนินการทางวินัย
โดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้

มาตรา ๕๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชา
ซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตักเตือนหรือลงโทษเตือนความควรแก่กรณี
ให้เหมาะสมกับความผิด

ในกรณีเหตุอันควรยกข้อหา จะนำมาประกอบการพิจารณาโทษก็ได้ แต่สำหรับ
การลงโทษภาคทัณฑ์ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อย

ในกรณีกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดโทษ จะลดโทษให้โดยให้ต่ำที่หนึ่ง
เป็นหนึ่งหรือต่ำกว่าค่าลดโทษก็ได้

การลงโทษตามมาตรานี้ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ จะมีอำนาจ
สั่งลงโทษผู้ถือได้บังคับบัญชาในสถานโทมนะและควาโทษได้หรือไม่ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๘๓ ภายใต้บังคับวรรคสอง จักรพรรดิพลเรือนสามัญใดกระทำความผิดอันต้องรับโทษจำคุกหรือโทษประหารชีวิตหรือโทษอื่นนอกเหนือจากนั้นโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือจะนำมาประกอบกรณีพิจารณาโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าโทษออก

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรือผู้สืบเสาะถึงคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง หรือผู้รับอำนาจตามมาตรา ๘๓ เห็นว่าจักรพรรดิพลเรือนสามัญใดกระทำความผิดอันต้องรับโทษจำคุกหรือโทษประหารชีวิตหรือโทษอื่นนอกเหนือจากนั้นโดยไม่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๘๓ ส่งเรื่องให้ อ.ก.พ. จ้างหวัด อ.ก.พ. กรม หรือ อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาสมัครอยู่ แล้วแต่กรณี พิจารณา เมื่อ อ.ก.พ. ส่งถ้อยคำวินิจฉัยประวัติให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจตามมาตรา ๘๑ ส่งเรื่องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ คณะทนายความและผู้ทนายความและผู้ทนายความตามกฎหมาย

ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจตามมาตรา ๘๑ ไม่ใช้อำนาจตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๔ หรือมาตรา ๘๕ ให้ผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๘๑ ระดับหนึ่งขึ้นไปมีอำนาจสั่งบรรจตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๘๔ หรือมาตรา ๘๕ หรือมาตรา ๘๕

ผู้ใดถูกกล่าวโทษโดยออก ให้มีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญตามสมควรว่าผู้รับราชการหรือข้าราชการ
มาตรา ๘๔ จักรพรรดิพลเรือนสามัญใดให้ข้อบ่งชี้ผู้บังคับบัญชาหรือให้ข้อบ่งชี้ในฐานะพยานต่อผู้สืบเสาะสอบสวนหรือคณะกรรมการพิจารณาหรือระเบียบของทางราชการ อันเป็นประโยชน์และเป็นผลดีต่อทางราชการ ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาให้หรือไม่ด้วยความชอบเป็นกรณีพิเศษได้

จักรพรรดิพลเรือนสามัญใดอยู่ในฐานะที่อาจจะถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอันต้องรับโทษจำคุกหรือโทษประหารชีวิตหรือโทษอื่นนอกเหนือจากนั้นโดยไม่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง หรือผู้รับอำนาจตามมาตรา ๘๓ เห็นว่าจักรพรรดิพลเรือนสามัญใดกระทำความผิดอันต้องรับโทษจำคุกหรือโทษประหารชีวิตหรือโทษอื่นนอกเหนือจากนั้นโดยไม่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๘๑ ส่งเรื่องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ คณะทนายความและผู้ทนายความและผู้ทนายความตามกฎหมาย

จักรพรรดิพลเรือนสามัญใดให้ข้อบ่งชี้ผู้บังคับบัญชาหรือให้ข้อบ่งชี้ในฐานะพยานตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง อันเป็นประโยชน์ต่อผู้บังคับบัญชา

หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบท การกีดกันพยาน การออกโทษ และการให้ความคุ้มครองพยาน ให้เป็นไปตามที่กหนดในกฎ ก.พ.

กฎ ก.พ. ว่าด้วยการคุ้มครองพยานตามวรรคสี่ จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการที่สำนักงาน ก.พ. หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจตามมาตรา ๘๑ จะดำเนินการยื่นขอ โอน หรือดำเนินการสืบหา โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมหรือเห็นชอบจากผู้บังคับบัญชาของจักรพรรดิผู้นั้น และไม่ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนหรือกระบวนการตามที่มีบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติก็ได้

มาตรา ๘๕ ให้กรรมการสอบสวนตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและให้ผู้รับอำนาจตามวรรคหนึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อกล่าวหาและหน้าที่ของกรรมการสอบสวนและโดยพลการให้มีอำนาจสั่งต่อไปยังผู้สืบเสาะ

(๑) เรียกให้กระทรวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือทั้งในส่วนบริษัท ห้างร้านหรือห้างหุ้นส่วน สมาคมและหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ส่งผู้แทนหรือบุคคลในสังกัดมาชี้แจงหรือให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อกล่าวหา

(๒) เรียกผู้ถูกกล่าวหาหรือบุคคลใด ๆ มาชี้แจงหรือให้ข้อเท็จจริง หรือให้ส่งเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา

มาตรา ๑๐๐ จักรพรรดิพลเรือนสามัญใดมีกรณีถูกกล่าวหาเป็นหนังสือว่ากระทำความผิดละเมิดกระทำการใดที่เป็นความผิดอันต้องรับโทษจำคุกหรือโทษประหารชีวิตหรือโทษอื่นนอกเหนือจากนั้นโดยไม่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง หรือผู้รับอำนาจตามมาตรา ๘๓ เห็นว่าจักรพรรดิพลเรือนสามัญใดกระทำความผิดอันต้องรับโทษจำคุกหรือโทษประหารชีวิตหรือโทษอื่นนอกเหนือจากนั้นโดยไม่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๘๑ ส่งเรื่องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ คณะทนายความและผู้ทนายความและผู้ทนายความตามกฎหมาย

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเห็นว่าผู้บังคับบัญชาหรือผู้รับอำนาจตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง

มาตรา ๑๐๑ จักรพรรดิพลเรือนสามัญใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอันต้องรับโทษจำคุกหรือโทษประหารชีวิตหรือโทษอื่นนอกเหนือจากนั้นโดยไม่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๘๑ วรรคหนึ่ง หรือผู้รับอำนาจตามมาตรา ๘๓ เห็นว่าจักรพรรดิพลเรือนสามัญใดกระทำความผิดอันต้องรับโทษจำคุกหรือโทษประหารชีวิตหรือโทษอื่นนอกเหนือจากนั้นโดยไม่มีเหตุอันสมควรตามมาตรา ๘๑ ส่งเรื่องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ คณะทนายความและผู้ทนายความและผู้ทนายความตามกฎหมาย

เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอพิจารณาสอบสวนหรือพิจารณา หรือคณะทนายได้

ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนหรือพิจารณาผู้บังคับการหรือกระทำความผิดไปถึงชั้นศาลลงโทษปล่อยคดีหรือปล่อย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้บังคับการเข้าปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งตามเดิมหรือตำแหน่งอื่นในประเภทเดียวกันและระดับเดียวกันหรือในตำแหน่งประเภทและระดับที่ ก.พ. กำหนด ทั้งนี้ ผู้บังคับการมีคุณสมบัติครบถ้วนคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น

เมื่อได้มีการสั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญไปปฏิบัติราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนแล้วภายหลังปรากฏว่าผู้บังคับการมีคุณลักษณะว่ากระทำความผิดอย่างร้ายแรงในกรณีอื่นอีก ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ มีอำนาจดำเนินการสอบสวนหรือพิจารณา และแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา ๕๑ ตลอดจนดำเนินการทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ต่อไปได้

ในกรณีที่สั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการ หรือสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนออกจากราชการด้วยเหตุอื่นที่มีขึ้นภายหลังการลงโทษเพราะกระทำความผิดอย่างร้ายแรง ก็ให้ผู้นั้นมีสถานภาพเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญตลอดระยะเวลาระหว่างที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นเป็นผู้ถูกสั่งพักราชการ

เงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และเงินช่วยเหลืออื่น และการจ้างเงินค่าล่วงเวลาของผู้ถูกสั่งพักราชการ และผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น

การสั่งพักราชการให้สั่งพักตลอดเวลาที่สอบสวนหรือพิจารณา เว้นแต่ผู้ถูกสั่งพักราชการศาลได้วินิจฉัยตามมาตรา ๑๒๒ และผู้มีอำนาจพิจารณาหรือทนายเห็นว่าสมควรสั่งให้ผู้บังคับการเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้นเนื่องจากเหตุฉุกเฉินของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่มีเจตนาอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือพิจารณา และไม่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยต่อไป หรือเนื่องจากการดำเนินการทางวินัยได้ล่วงพ้นหนึ่งปีนับแต่วันพิจารณาแล้วยังไม่แล้วเสร็จและผู้ถูกสั่งพักราชการไม่มีพฤติกรรมดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการสั่งให้ผู้บังคับการเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนหรือพิจารณาเสร็จสิ้น

ให้นำความในวรรคก่อนมาใช้บังคับกับการผิดคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ระยะเวลาให้พักราชการและให้ออกจากราชการไว้ก่อน การให้อภัยข้อปฏิบัติราชการหรือกลับเข้ารับราชการ และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนหรือพิจารณาให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. มาตรา ๑๑๒ การลงโทษข้าราชการพลเรือนสามัญในส่วนราชการที่มีกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการโดยเฉพาะ ในกรณีเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัตินี้จะต้องโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการนั้นอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามความกรณีและพฤติการณ์ที่ได้ แต่ยังเป็นกรณีกระทำความผิดอย่างร้ายแรงตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ว่าจะถึงลงโทษหรือลงโทษตามกฎหมายดังกล่าวแล้วหรือไม่ ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๑๓ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้สั่งลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้หรือลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยวินัยข้าราชการโดยเฉพาะ หรือสั่งลดเรื่อง หรือลงโทษแล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวง ซึ่งผู้ถูกดำเนินการทางวินัยสังกัดอยู่พิจารณา เว้นแต่เป็นกรณีดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการต่างประเทศทั้ง ก.พ. หรือกรณีดำเนินการทางวินัยกับพลเรือน อ.ก.พ. กระทรวง ตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง ให้รายงาน ก.พ. ทั้งนี้ ตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

ในกรณีที่ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ ก.พ. เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยเป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม หากมีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กระทรวงหรือ ก.พ. มีมติ

ในการพิจารณาการลงโทษในการดำเนินการตามมาตรา ๑๐๔ ให้ ก.พ. มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนดตามมาตรา ๕๕

มาตรา ๑๐๔ ในการดำเนินการของ อ.ก.พ. กระทรวงตามมาตรา ๑๐๔ วรรคสอง หรือ มาตรา ๑๐๑ วรรคสอง หากผู้แทน ก.พ. ซึ่งเป็นกรรมการใน อ.ก.พ. กระทรวงดังกล่าวเห็นว่า การดำเนินการของผู้บังคับบัญชาหรือมติ อ.ก.พ. กระทรวง เป็นการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือปฏิบัติไม่เหมาะสม ให้รายงาน ก.พ. เพื่อพิจารณาดำเนินการตามความกรณีผิดไป และเมื่อ ก.พ. มีมติเป็นประการใด ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามที่ ก.พ. มีมติ ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้ถูกลงโทษ

ให้ดูบรรณคำสั่งลงโทษของผู้อยู่บังคับบัญชาต่อ ก.พ.ค. ในกรณีเช่นนี้ให้ ก.พ.ค. แจ้งมติต่อ ก.พ.ค. เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยเหตุการณ์

มาตรา ๑๐๕ เมื่อมีการผิดวินัย โศก โทษ หรืออโศก ให้ผู้อยู่บังคับคำสั่งนั้น และในคำสั่งดังกล่าวไว้ซึ่งอภินิหารคำสั่ง โศก โทษ หรืออโศก หรือจะรับราชการดำเนินการเกี่ยวกับโทษที่ได้รับ โศก โทษ หรืออโศกตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๐๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญหรือสมาชิกวุฒิสภา ๖๔ ผู้ใดมีการกระทำผิดวินัย อยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ ให้ผู้อยู่บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นดำเนินการทางวินัย ตามหมวดวินัยโคตย โศก แต่ดำเนินการเรื่องที่อยู่ในระหว่างการสืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนของ ผู้อยู่บังคับบัญชาเดิมก่อนวันโอนก็ให้สืบสวนหรือพิจารณา หรือสอบสวนต่อไปจนเสร็จ แล้วส่งเรื่องให้ ผู้อยู่บังคับบัญชาของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้นั้นพิจารณา ดำเนินการต่อไปตามหมวดวินัยโคตย โศก แต่ทั้งนี้ในการสั่งลงโทษทางวินัยให้พิจารณาความผิดและลงโทษตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมานั้น แล้วแต่กรณี

หมวด ๔
การออกจากราชการ

มาตรา ๑๐๗ ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญรับเป็นอายุข้าราชการ

(๓) ลาออกจากราชการและได้รับอนุญาตให้ลาออกหรือการลาออกมีผลตามกฎหมาย ๑๐๘

(๔) ถูกสั่งให้ออกจากกรม ๑๐๘ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๑๐ หรือมาตรา ๑๑๑ หรือ

(๕) ถูกสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก

วันออกจากราชการ (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๐๘ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดเมื่อถูกปรับทุกปีหรือปรับทุกปีในต้นปีงบประมาณ และทางราชการมีความจำเป็นที่จะให้รับราชการต่อไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ในทางวิชาการหรือหน้าที่

ที่ต้องใช้ความสามารถเฉพาะตัว ในตำแหน่งตามมาตรา ๔๖ (๓) (๔) หรือ (๕) หรือ (๖) หรือ (๗) หรือ (๘) หรือ (๙) จะให้รับราชการต่อไปอีกไม่เกินสิบปีก็ได้ตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

มาตรา ๑๐๙ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการให้อื่นหนึ่งข้อ ของออกต่อผู้อยู่บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปรับหนึ่งใดก่อนวันออกนอกไม่ถือว่าตามสัปดาห์ เพื่อให้ผู้อยู่บังคับบัญชาพิจารณาถึงบรรจุตาม มาตรา ๕๙ เป็นผู้พิจารณา ก่อนวันออกนอก

ในกรณีที่ผู้ประสงค์จะลาออกอื่นหนึ่งข้อของออกก่อนวันออกตามสัปดาห์ และ ผู้อยู่บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๙ เห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นจะอนุญาตให้ลาออก ตามวันที่ขอออกก็ได้

ในกรณีที่ผู้อยู่บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๙ เห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์ แก่ราชการ จะย้ายจากลาออกให้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันขอออกก็ได้ ในกรณีเช่นนี้ ผู้อยู่บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๙ เห็นว่าจำเป็นเพื่อประโยชน์ แก่ราชการ จะย้ายจากลาออกให้เป็นเวลาไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันขอออกก็ได้

ในกรณีที่ผู้อยู่บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๙ มีคำสั่งจ้างมาบรรจุตาม ให้การลาออกนั้นมีผลตั้งแต่วันออกนอก

ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดประสงค์จะลาออกจากราชการเพื่อดำรงตำแหน่ง ในองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ตำแหน่งทางการเมือง หรือตำแหน่งอื่นที่ ก.พ. กำหนด หรือ เพื่อสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ยื่นหนังสือ ขอออกต่อผู้อยู่บังคับบัญชาตามวรรคหนึ่ง และให้การลาออกมีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้นั้นขอออก

ถ้าเกิดเหตุและวิธีการเกี่ยวกับลาออก การพิจารณาอนุญาตให้ลาออกและการรับจ้าง การลาออกจากราชการ ให้เป็นไปตามระเบียบที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๑๐ ผู้อยู่บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตาม มาตรา ๕๙ มีอำนาจสั่งให้ข้าราชการ พลเรือนสามัญออกจากราชการเพื่อรับบำนาญตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ ข้าราชการได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพ้นจากตำแหน่งตามปกติหรือพ้นจากตำแหน่งโดย

(๒) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดพ้นจากตำแหน่งโดย

(๑) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญใดขาดคุณสมบัติทั่วไปตามมาตรา ๑๖ ก. (๑) หรือ (๒) หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๖ ข. (๑) (๒) หรือ (๓)

(๔) เมื่อพิจารณาการเลือกหรือมอบหมายงานหรือตำแหน่งที่ข้าราชการพลเรือนสามัญปฏิบัติหน้าที่หรือดำรงอยู่ สำหรับผู้ถือเอกสารราชการในกรณีนี้ให้ได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

(๕) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญใดไม่สามารถปฏิบัติราชการให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลในระดับอันเป็นพอใจของทางราชการ

(๖) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดก่อนความสมควรในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ นอกเหนือจากนี้ที่ราชการ หรือประพฤติดนินทาเหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ถ้าให้ผู้นั้นรับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๗) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญใดมีกรณีถูกสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๕๑ และผลการสอบสวนไม่ได้ความแน่ชัดพอที่จะฟ้องโทษตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แต่มีข้อทักท้วงหรือข้อสงสัยในกรณีที่ถูกสอบสวน ถ้าให้รับราชการต่อไปจะเป็นการเสียหายแก่ราชการ

(๘) เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดตามกฎหมายอื่นที่ถูกลงโทษหรือคดีกระทำผิดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษหรือคดีอื่นโดยคำสั่งของศาล ซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออก

การสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กฎหมาย ก.พ. พ.มี ให้เป็นมาตรา ๕๑ วรรคสอง มาใช้บังคับกับการสั่งให้ออกจากราชการตามกรณี (๑) เฉพาะมาตรา ๑๖ ก. (๑) กรณี (๒) และกรณี (๓) โดยสมบูรณ์

เมื่อผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ สั่งให้ข้าราชการพลเรือนสามัญใดออกจากราชการตามกรณีแล้ว ให้รายงาน อ.ก.พ. กระทรวง หรือ ก.พ. แล้วแต่กรณี และให้นำ มาตรา ๑๐๓ มาใช้บังคับโดยสมบูรณ์

มาตรา ๑๐๑ เมื่อข้าราชการพลเรือนสามัญใดไปรับราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ สั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการ ผู้ใดถูกสั่งให้ออกจากราชการตามวรรคหนึ่ง และต้องปรากฏว่าผู้นั้นมีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา เก้าสิบก่อนไปรับราชการทหาร ก็ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุ

ตามมาตรา ๕๑ มีอำนาจเปลี่ยนแปลงคำสั่งให้ลดความวรรคหนึ่งเป็นให้ลดจากราชการตาม มาตรา เก้าสิบนั้นได้

มาตรา ๑๐๒ ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ ไม่ใช่ผู้อำนวยการ ตามมาตรา ๑๐๐ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่งขึ้นไปยังอำนาจดำเนินการตามมาตรา ๑๐๐ ได้

มาตรา ๑๐๓ การออกหมายเรียกของข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ดำรงตำแหน่งที่ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อมีพระราชบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งนั้นแต่ รับผิดชอบราชการ เว้นแต่ต่อกระทรวง ทบวง กรม ความศาลให้มีความทราบถึงกรมทูลเพื่อทรงทราบ

หมวด ๕
การอุทธรณ์

มาตรา ๑๐๔ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษตามพระราชบัญญัติวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการ ตามมาตรา ๑๐๐ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖) และ (๘) ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.พ. ภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบหรือถือว่าทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎ ก.พ.ศ.

มาตรา ๑๐๕ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.พ.ศ. จะพิจารณาวินิจฉัยเองหรือจะตั้ง คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่ กำหนดในกฎ ก.พ.ศ.

มาตรา ๑๐๖ เมื่อ ก.พ.ศ. พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งมีอำนาจ สั่งบรรจุตามมาตรา ๕๑ ดำเนินการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ ก.พ.ศ. มีคำวินิจฉัย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ไม่ทันกำหนดวันวินิจฉัยอุทธรณ์ของ ก.พ.ศ. ให้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองสูงสุด ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบคำวินิจฉัยของ ก.พ.ศ.

ผู้บังคับบัญชาผู้ใดไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการจงใจละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น

มาตรา ๑๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ ก.พ.ค. และกรรมการวินัยจตุรชน เป็นเจ้าพนักงานคนประจำมณฑลทุกมณฑล และให้มีอำนาจแต่งตั้งไปนี้

(๑) ส่งให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งส่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากการขึ้นเป็นเหตุให้มีการอุทธรณ์ส่งส่วนประกอบสอบสวนและกล่าวโทษให้ ก.พ.ค. ภายในเวลาที่กำหนด

(๒) ส่งให้กระทรวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐรวมตลอดทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมหรือส่งตัวข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ในสังกัดมาให้อื้อต่อ ในการนี้จะกำหนดระยะเวลาในการสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมไว้ด้วยก็ได้

(๓) มีคำสั่งให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกระทรวง กรม ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ หรือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้อง มาให้อื้อต่อหรือให้ส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

(๔) เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ที่เกิดหรือมีการปฏิบัติหน้าที่ของ ก.พ.ค. ทั้งนี้ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาที่ราชการของสถานที่นั้น

(๕) สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติม

มาตรา ๑๑๔ การพิจารณาวินัยจตุรชนตามมาตรา ๑๑๔ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุขัดข้องที่ทำให้การพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ก็ให้ขยายระยะเวลาไว้ซึ่งไม่เกินสองครั้ง โดยแต่ละครั้งจะต้องไม่เกินหกสิบวัน และให้บันทึกเหตุผลแจ้งให้ปรากฏไว้ด้วย

มาตรา ๑๑๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งโอนมาตามมาตรา ๒๔ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษทางวินัยอยู่ก่อนวันโอนมาบรรจุ และผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมาต่อได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันโอนมาดังกล่าว ถ้าผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการที่โอนมาไว้แล้ว

และในวันที่ยื่นใบได้ออนมาบรรจุเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ การพิจารณาวินัยจตุรชนถึงไม่แล้วเสร็จก็ให้ส่งเรื่องให้ ก.พ.ค. เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์

มาตรา ๑๒๐ ในการพิจารณาวินัยจตุรชนให้ ก.พ.ค. มีอำนาจไม่รับอุทธรณ์ ยกอุทธรณ์ หรือมีคำสั่งวินิจฉัยให้แก้ไขหรือระงับคำสั่งลงโทษ และให้ถือว่าความเสียหายอันเกิดจากอุทธรณ์หรือคำสั่งเป็นการขึ้นโทษเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ตามระเบียบที่ ก.พ.ค. กำหนด

การวินิจฉัยแก้ไขหรือระงับการขึ้นโทษตามวรรคหนึ่ง ก.พ.ค. จะให้เพิ่มโทษไม่ได้นับแต่เป็นการขึ้นโทษครั้งแรก ก.พ.ค. ตามมาตรา ๑๐๔ เว้นแต่กรณีขึ้นโทษใหม่ ก.พ.ค. มีอำนาจวินิจฉัยให้เพิ่มโทษได้

มาตรา ๑๒๑ เมื่อมีการตั้งข้อหาขึ้น กรรมการวินัยจตุรชนอาจถูกคัดค้านได้

(๑) ผู้ที่ในระบอบการปกครองระบอบประชาธิปไตยมีสิทธิอุทธรณ์อุทธรณ์โทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากการ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากการ

(๓) มีสาเหตุการฟ้องร้องกับผู้ถูกลงโทษ

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษหรือสั่งให้ออกจากการ

(๕) เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งให้ออกจากการ

ที่ผู้ถูกลงโทษหรือการถูกสั่งให้ออกจากการ

(๖) มีความเกี่ยวข้องหรือพิพาททางการเงินหรือการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

ข้อหาข้อใดเกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ถูกลงโทษ

กรรมการวินัยจตุรชนซึ่งมีกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งต่อประธาน ก.พ.ค. และถอนตัวจากการพิจารณาวินัยจตุรชน

การขึ้นคำคัดค้าน และการพิจารณาแก้คัดค้าน ให้เป็นไปตามที่กฤษฎีกา ก.พ.ค.

หมวด ๑๐

การร้องทุกข์

มาตรา ๑๒๒ ข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีความเห็นขัดข้องอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามของผู้นั้นตามกฎหมาย และเป็นกรณีที่ไม่ว่าอุทธรณ์ตามหมวด ๘ การอุทธรณ์ ได้ ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในบทนี้

มาตรา ๑๒๓ การร้องทุกข์ที่เหตุเกิดจากผู้บังคับบัญชา ให้ร้องทุกข์ต่อผู้บังคับบัญชารับผิดชอบขึ้นไป ตามลำดับ

การร้องทุกข์ที่เหตุเกิดจากหัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบ การปฏิบัติราชการชั้นรองก่อนนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงหรือรัฐมนตรีช่วยเสนาบดี หรือ นายกรัฐมนตรี ให้ร้องทุกข์ต่อ ก.พ.ค.

เมื่อ ก.พ.ค. ได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรมที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือรับผิดชอบการปฏิบัติราชการชั้นรองก่อนนายกรัฐมนตรีหรือต่อรัฐมนตรี ปลัดกระทรวง รัฐมนตรีช่วยเสนาบดี หรือ นายกรัฐมนตรี แล้วย่อมมี ๕ ขั้นตอนการให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค.

การร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.

มาตรา ๑๒๔ ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้ ก.พ.ค. มีอำนาจไม่รับเรื่องร้องทุกข์ออกคำร้องทุกข์ หรือมีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่ง และให้ถือว่าความเสียหายให้ผู้ร้องทุกข์หรือให้ดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งราชการหรือความสงบเรียบร้อย ก.พ.ค. กำหนด

ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ก.พ.ค. จะพิจารณาวินิจฉัยเอง หรือจะตั้งกรรมการ ก.พ.ค. คนหนึ่ง หรือจะตั้งคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ เพื่อทำหน้าที่เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค. และในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และให้มีอำนาจตามมาตรา ๑๑๙ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒๕ เมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้ กรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์อาจอุทธรณ์ได้

(๑) เป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ หรือเป็นผู้บังคับบัญชาของ ผู้บังคับบัญชาดังกล่าว

(๒) มีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุหรือองค์ประกอบอื่น

(๔) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางความสัมพันธ์กับบุคคลตาม (๑) (๒) หรือ (๓)

ต้นอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้ร้องทุกข์

กรรมการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ซึ่งมีคุณวุฒิคนหนึ่ง ให้แจ้งต่อประธาน ก.พ.ค. และถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

การอื่นที่คัดค้าน และการพิจารณาที่คัดค้าน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.ค.

หมวด ๑๑

การคุ้มครองระบบคุณธรรม

มาตรา ๑๒๖ ในกรณีที่ ก.พ.ค. เห็นว่ากฎ ระเบียบ หรือคำสั่งใดที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ และมุ่งหมายให้ใช้บังคับเป็นการทั่วไป ไม่สอดคล้องกับระบบคุณธรรมตามมาตรา ๔๒ ให้ ก.พ.ค. แจ้งให้หน่วยงานหรือผู้ออกกฎ ระเบียบ หรือคำสั่งดังกล่าวทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไข หรือยกเลิกตามความจำเป็น

ลักษณะ ๕

ข้าราชการพลเรือนในพระองค์

มาตรา ๑๒๗ การแต่งตั้งและการให้ข้าราชการพลเรือนในพระองค์พ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามพระราชอำนาจ

เพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคลจะพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่ง การให้ได้รับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่ง การบรรจุ การแต่งตั้ง การเพิ่มขั้นบรรดาศักดิ์และเลื่อนขั้นเงินเดือนในการปฏิบัติราชการ การรักษาพรรค การรักษานิติ การออกจากราชการ การลาพักร้อน การร้องทุกข์ และการอื่นตามที่จำเป็นของข้าราชการพลเรือนในพระองค์ก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่กระทบต่อพระราชอำนาจตามวรรคหนึ่ง

พระราชกฤษฎีกาตามวรรคสองจะกำหนดให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ทั้งหมด หรือบางส่วน มาใช้บังคับหรือจะกำหนดให้แตกต่างจากที่บัญญัติในพระราชบัญญัติก็ได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๑๒๘ ให้ ก.พ. อ.ก.พ. วิสามัญ และ อ.ก.พ.สามัญ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ

แต่งตั้ง ก.พ. หรือจนกว่าจะได้แต่งตั้ง ก.พ. วิสามัญ หรืออนุกรรมการใน ก.พ. สามัญ แล้วแต่กรณี ตามพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการแต่งตั้ง ก.พ. ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑๕ ในระหว่างที่ยังมิได้ดำเนินการให้มี ก.พ.ศ. ให้ ก.พ. ทำหน้าที่ ก.พ.ศ. ตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ก.พ.ศ. ตามพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการแต่งตั้ง ก.พ.ศ. ให้กระทำให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑๖ ผู้ใดเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๕ อยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ หรือข้าราชการพลเรือนในพระองค์ตามพระราชบัญญัตินี้แล้วแต่กรณี ต่อไป

มาตรา ๑๑๗ ในระหว่างที่ ก.พ. ยังมิได้จัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๔๘ บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ ยังไม่ใช้บังคับ โดยให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๑ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ตลอดจนบัญญัติว่าด้วยการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการพลเรือนและบัญชีการจ้างตำแหน่งข้าราชการพลเรือนที่พระราชบัญญัตินี้มิได้ยกเลิกและระเบียบว่าจ้างตำแหน่ง พ.ศ. ๒๕๑๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญและข้าราชการพลเรือนในพระองค์ไปพลางก่อนจนกว่า ก.พ. จะจัดทำมาตรฐานกำหนดตำแหน่งแล้ว และจัดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญของทุกส่วนราชการ ให้ประเภทตำแหน่ง สายงาน และระดับตำแหน่งตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง และประกาศให้ทราบ จึงให้นำบทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับตั้งแต่วันนี้ที่ ก.พ. ประกาศเป็นต้นไป และให้ผู้บังคับบัญชา ตั้งแต่ระดับข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งในสายสืบวันนับแต่วันนี้ที่ ก.พ. ประกาศ

ในการจัดตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญตามวรรคหนึ่ง หากมีเหตุผลและความจำเป็น ก.พ. อาจอนุมัติให้แต่งตั้งข้าราชการพลเรือนสามัญคุณสมบัติบางประการไปจากคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งตามที่กฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะก็ได้

ให้ ก.พ. ดำเนินการประกาศตามวรรคหนึ่งให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑๘ ในระหว่างที่ยังมิได้ตราพระราชกฤษฎีกา หรือออกกฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบหรือกำหนดการใด ๆ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจของกฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบหรือกำหนดการใด ๆ แล้วซึ่งใช้ก่อนมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่มิอาจนำพระราชกฤษฎีกา กฎ ก.พ. ข้อบังคับ หรือระเบียบหรือกำหนดการใด ๆ แล้วมาใช้บังคับได้ตามวรรคหนึ่ง การดำเนินการประกาศใดให้เป็นไปตามที่ ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๑๙ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีที่จะทำคดีวินัยหรือกรณีที่จะสมควรให้ออกจากราชการออกก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจสั่งลงโทษผู้ขึ้นหรือสั่งให้ออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวน การพิจารณา และการดำเนินการเพื่อลงโทษหรือให้ออกจากราชการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้ว ก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และถึงสอบสวนไม่เสร็จให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนหรือพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้การสอบสวนหรือพิจารณา แล้วแต่กรณีนั้นเป็นอันใช้ได้

(๓) กรณีที่ได้มีการรายงานโรคสัตว์หรือสัตว์ป่าพบพบโรค สัตว์ป่าที่
พิจารณาโดยองค์คณะตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องในขณะนั้น และ อ.ก.พ. สำนัปปิพินัย
ให้ไว้ อ.ก.พ. สำนัปปิพินัยพิจารณาตามข้อเท็จจริงไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

มาตรา ๑๑๔ ข้าราชการพลเรือนซึ่งโดยมาจากราชการส่วนท้องถิ่นหรือข้าราชการพลเรือน
ก่อนวันที่พ้นจากตำแหน่ง ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือน
ในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้ใดมีกรณีกระทำความผิดหรือกระทำความผิด
หรือได้พ้นจากตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่นหรือกฎหมายว่าด้วย
ระเบียบข้าราชการนั้นอยู่ก่อนวันที่พ้นจากตำแหน่ง ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕
ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้
มีอำนาจดำเนินการทบทวนวินัยผู้นั้น หรือดำเนินการสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการได้ ทั้งนี้ ให้นับมาตรา ๑๐๖
มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดถูกสั่งลงโทษหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ถ้ายังมีคดีอื่นอยู่หรือร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว
และยังไม่พ้นกำหนดเวลาหรือร้องทุกข์ในวันที่ยื่นฟ้องคดีนั้น ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ
และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้มีสิทธิอุทธรณ์หรือ
ร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ยื่นฟ้องคดีในลักษณะ ๔ ข้าราชการ
พลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๑๑๖ เรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่ได้รับไว้ก่อนวันที่พ้นจากตำแหน่ง ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕
ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและอยู่ในอำนาจการพิจารณาของ
อ.ก.พ. สำนัปปิพินัย หรือ อ.ก.พ. สำนัปปิพินัย หรือ อ.ก.พ. แล้วแต่กรณี พิจารณาต่อไปจนกว่าจะแล้วเสร็จ

เรื่องอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕
ที่ได้ยื่นต่อ อ.ก.พ. สำนัปปิพินัย หรือ อ.ก.พ. ในวันหรือหลังวันที่พ้นจากตำแหน่ง ๔ ข้าราชการ
พลเรือนสามัญ และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและ
เป็นกรณีที่มีการลงโทษหรือสั่งการไว้ก่อนวันที่พ้นจากตำแหน่ง ๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญ

และลักษณะ ๕ ข้าราชการพลเรือนในพระองค์ แห่งพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ อ.ก.พ. เป็นผู้พิจารณา
ดำเนินการต่อไป

มาตรา ๑๑๗ การใดที่ผู้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดได้ความพระราชบัญญัติ
ระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และมีผู้พ้นจากตำแหน่งหรือพ้นจากตำแหน่งหรือมีกรณี
ไม่อาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ กรณีที่ดำเนินการต่อไปในเรื่องนั้นจะมีความดำเนินการประการใด
ให้เป็นไปตามที่ อ.ก.พ. กำหนด

มาตรา ๑๑๘ การปรับเงินเดือนและเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญ
ให้ตามบัญชีอัตราพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ได้รับเงินเดือน
ยังไม่ถึงขั้นค่าของระดับสามัญให้พระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าขั้นค่าของ
สามัญให้ตามพระราชบัญญัตินี้ และให้ได้รับการปรับเงินเดือนตามที่ได้รับเงินเดือนในขั้นค่าของ
ระดับสามัญให้ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๑๙ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนส่วนหนึ่งหรือทั้งหมด
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการพลเรือนสามัญมาใช้บังคับ
หรือใช้บังคับโดยอนุโลม ให้ยังคงมีพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ และ
ที่แก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับหรือใช้บังคับโดยอนุโลมต่อไป การให้ข้าราชการพลเรือนสามัญไปใช้บังคับกับ
ข้าราชการประเภทดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วน ให้กระทำโดยมติขององค์การบริหารงานบุคคล
หรือองค์กรที่ทำหน้าที่ดังกล่าวการบริหารงานบุคคลของข้าราชการประเภทนั้น ๆ โดยความเห็นชอบ
ของคณะรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์
นายกรัฐมนตรี

บัญชีเงินเดือนขึ้นค่าขึ้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภทบริหาร

	บาท	บาท
ขั้นสูง	๒๔,๑๙๐	๒๖,๙๘๐
ขั้นต่ำ	๔๔,๗๐๐	๕๑,๖๙๐
ขั้นค่าชั่วคราว	๒๒,๒๒๐	๒๔,๕๕๐
ระดับ	คัน	สูง

บัญชีเงินเดือนขึ้นค่าขึ้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภทชำนาญการ

	บาท	บาท
ขั้นสูง	๕๐,๕๕๐	๕๙,๗๗๐
ขั้นต่ำ	๒๕,๑๙๐	๓๑,๒๔๐
ขั้นค่าชั่วคราว	๑๔,๙๑๐	๒๓,๒๒๐
ระดับ	คัน	สูง

บัญชีเงินเดือนขึ้นค่าขึ้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภทวิชาการ

	บาท	บาท	บาท	บาท	บาท
ขั้นสูง	๒๒,๒๒๐	๓๖,๐๒๐	๕๐,๕๕๐	๕๙,๗๗๐	๖๖,๔๘๐
ขั้นต่ำ	๙,๙๑๐	๑๙,๑๑๐	๒๕,๐๘๐	๒๙,๙๐๐	๓๔,๗๒๐
ขั้นค่าชั่วคราว	๖,๘๐๐	๑๒,๕๑๐	๑๘,๗๑๐	๒๓,๒๒๐	๒๘,๕๕๐
ระดับ	ปฏิบัติการ	ชำนาญการ	ชำนาญการพิเศษ	เชี่ยวชาญ	ทรงคุณวุฒิ

บัญชีเงินเดือนขึ้นค่าขึ้นสูงของข้าราชการพลเรือนสามัญ
ตำแหน่งประเภททั่วไป

	บาท	บาท	บาท	บาท
ขั้นสูง	๑๔,๑๙๐	๓๓,๕๔๐	๔๙,๙๕๐	๕๙,๗๗๐
ขั้นต่ำ	๙,๖๑๐	๑๐,๑๙๐	๑๕,๙๑๐	๒๔,๒๒๐
ระดับ	ปฏิบัติงาน	ชำนาญงาน	อาวุโส	ทักษะพิเศษ

บัญชีความเงินประจำตำแหน่งของข้าราชการพลเรือนสามัญ

๑. ประเภทบริหาร

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ระดับสูง	๒๑,๐๐๐
	๑๙,๕๐๐
ระดับต้น	๑๐,๐๐๐

๒. ประเภทชำนาญการ

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ระดับสูง	๑๐,๐๐๐
ระดับต้น	๕,๖๐๐

๓. ตำแหน่งประเภทวิชาการ

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ทรงคุณวุฒิ	๑๕,๖๐๐
	๑๓,๐๐๐
เชี่ยวชาญ	๙,๙๐๐
ชำนาญการพิเศษ	๕,๖๐๐
ชำนาญการ	๓,๕๐๐

๔. ประเภททั่วไป

ระดับ	อัตรา (บาท/เดือน)
ทักษะพิเศษ	๙,๙๐๐

หน้า ๕๑

เล่ม ๑๒๕ ตอนที่ ๒๒ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๕ มกราคม ๒๕๕๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้ดำเนินการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน เพื่อกำหนดภารกิจของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ให้เหมาะสม ประกอบด้วยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้บังคับมานาน บทบัญญัติบางประการ ไม่สอดคล้องกับพัฒนาการด้านการบริหารราชการที่เปลี่ยนแปลง ดังนั้น เพื่อกำหนดภารกิจของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ให้เหมาะสม และเพื่อให้การบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐสอดคล้องกับทิศทางการบริหารราชการสมควรปรับปรุงกฎหมายดังกล่าว โดยปรับปรุงบทของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน จากเดิมที่เป็นทั้งผู้จัดการงานบุคคลของฝ่ายบริหาร ผู้พิทักษ์ระบบคุณธรรม และผู้จัดโครงสร้างส่วนราชการ ให้เป็นเพียงผู้จัดการงานบุคคลของฝ่ายบริหาร โดยมิให้เข้าข้องเกี่ยวกับบทของคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ส่วนบทบาทในการพิทักษ์ระบบคุณธรรมให้เป็นของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ปรัชญาของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนจากเดิมที่เป็นเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ให้เป็นเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวกับงานด้านงานของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนและคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และมีให้ใช้ร่วมกับบทบทของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ปรับปรุงระบบบังคับของข้าราชการพลเรือนสามัญให้ทันตามกลุ่มลักษณะงาน ตลอดจนกระเจาอำนาจการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐให้ส่วนราชการแล้วลัดับการมากขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้